

آیین‌نامه نحوه اجرای قانون تثبیت آب بهای زراعی

به کلیه سازمان‌های آب منطقه‌ای و سازمان آب و برق خوزستان

مصوب: ۱۳۶۹/۱۱/۳۰

به استناد قسمت اخیر بند اول اصل ۱۳۸ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و آیین‌نامه نحوه اجرای قانون تثبیت آب بهای زراعی مصوب ۱۳۶۹/۶/۱۴ به شرح زیر جهت اجرا ابلاغ می‌گردد.

توضیح آنکه این آیین‌نامه صرفاً برای آب‌های سطحی است و در مواردی که زارعین به صورت تلفیقی علاوه بر استفاده از آب‌های سطحی از آب‌های زیرزمینی نیز استفاده می‌کنند سطح زیر کشت هر کدام به طور متوسط تعیین و آب بهای هر قسمت طبق ضوابط مربوطه محاسبه و دریافت می‌گردد.

ماده ۱: تحویل آب به کشاورزان باید به صورت حجمی و به میزان نیاز آبی معقول هر کشت در منطقه انجام پذیرد.

ماده ۲: تحویل آب به شرکت‌های کشت و صنعت و ماهی‌سراها باید به صورت حجمی و با تعیین دیماندا انجام پذیرد.

ماده ۳: آب بهای کشاورزی طبق قانون تثبیت نرخ آب بهای زراعی مصوب مجلس شورای اسلامی بر مبنای درصدهای متوسط محصول برداشت شده و با توجه به هدف حمایت از محصولات استراتژیک و نیل به متوسط درآمدهای مقرر در قانون تعیین می‌شود.

تبصره ۱: آب بهای کشت‌های مختلف در هر سال با توجه به قانون و رعایت متوسط درآمدهای مقرر توسط هیأت مدیره هر سازمان تعیین و در سطح سازمان به مورد اجرا گذارده می‌شود.

تبصره ۲: در مواردی که از آب‌های زیرزمینی و یا از آب‌های سطحی به طریق پمپاژ توسط سازمان در تنظیم آب شبکه‌ها استفاده می‌شود، برای دریافت آب‌ها باید هزینه‌های پمپاژ جداگانه محاسبه و دریافت گردد.

ماده ۴: در اجرای قانون، شبکه مدرن به شبکه‌ای اطلاق می‌شود که حداقل شامل شبکه‌های یک و دو باشد. شبکه نیمه مدرن و یا تلفیقی به شبکه‌ای اطلاق می‌شود که یکی از دو خصوصیت زیر را دارا باشد:

الف - دارای سد و یا بند انحرافی باشد.

ب - دارای دهنه آبگیر و یا کانال اصلی انتقال آب باشد.

شبكة سنتي به شبکه‌اي اطلاق مي‌شود که فاقد مشخصات فوق باشد.

ماده ۵: سازمان‌هاي آب منطقه‌اي و سازمان آب و برق خوزستان بر اساس درصدهاي تعيين شده به‌عنوان آب بهاي هر محصول هر ساله نرخ هر متر مکعب آب را براي مصارف مختلف در همان سال محاسبه و ملاک دریافت آب‌ها قرار مي‌دهند.

ماده ۶: نیاز آبي هر محصول در هر منطقه (مصرف معقول) از طرف هیأت‌هاي ۳ نفره موضوع ماده ۱۹ قانون توزيع عادلانه آب مشخص خواهد شد، در صورت عدم تشکیل این هیأت‌ها نیاز آبي معقول هر کشت از مراجع ذیصلاح و ترجیحاً مراکز تحقیقات کشاورزي اخذ مي‌گردد.

ماده ۷: مصرف آب اضافه بر نیاز واقعي کشت (مصرف معقول) مشمول دریافت آب بهاي بیشتر خواهد بود.

تبصره: این اضافه دریافت با توجه به شرایط خاص منطقه و با احتساب حداقل ۱/۵ برابر آب بهاي عادي دریافت خواهد شد.

ماده ۸: در صورتی‌که مشترک بدون عقد قرارداد و یا مغایر با قرارداد منعقدہ اقدام به کشت محصول با آب غیر مجاز نماید، سازمان مجاز خواهد بود علاوه بر دریافت آب‌ها و جرایم لازم از طریق قانوني متخلف را تحت پیگرد قرار دهد. بدیهي است تجدید قرارداد تحویل آب به مشترک نسبت به مازاد برداشت آب از حد قرارداد منعقدہ پس از وصول آب‌ها و جرایم مربوطه می‌باشد.

تبصره: آب بهاي مشترک در چنین حالي با توجه به تبصره ذیل ماده ۷ تعیین و دریافت خواهد شد.

ماده ۹: میزان متوسط برداشت محصول از هر هکتار با تصویب هیأت مدیره سازمان با توجه به آمار منتشره وزارت کشاورزي و یا بررسی‌هاي محلي تعیین مي‌گردد.

ماده ۱۰: قیمت واحد محصول در مورد محصولاتي که داراي قیمت تثبیتي مصوّب شوراي اقتصاد نیستند، قیمت متوسط مورد عمل در پای مزرعه خواهد بود.

توضیح اینکه در مورد محصولاتي که داراي قیمت تضمیني مي باشند (نظیر چغندر قند - پنبه - ذرت - برنج - جو - سیب زمینی و پیاز و حبوبات) نیز ملاک محاسبه قیمت متوسط قیمت فروش در پای مزرعه است لیکن در مورد محصولاتي نظیر چغندر قند و گندم که داراي نرخ تثبیتي مصوّب شوراي اقتصاد مي‌باشند، ملاک قیمت‌هاي مصوّب خواهد بود.

ماده ۱۱: در صورتی‌که مشترک به هر دلیل و عنوان در مهلت مقرر نسبت به پرداخت آب بهاي مصرفي خود اقدام ننماید سازمان مجاز خواهد بود مشترک را به عنوان بدحساب جهت وصول مطالبات خود طبق ماده ۳۴ قانون توزيع عادلانه آب از طریق مراجع قانوني تحت پیگرد قرار دهد. بدیهي است تجدید قرارداد یا تحویل مجدد آب منوط به ارائه برگ تسویه حساب خواهد بود.

این دستور العمل شامل ۱۱ ماده و ۲ تبصره مي باشد و از تاریخ تصویب قانون (۶۹/۶/۱۴) قابل اجرا است.

